

โปรแกรมการสร้างพลังใจในผู้ดูแลต่อการส่งเสริมการรับรู้ สมรรถนะของตนเองในการดูแลเด็กออทิสติก*

ภัทรบูลย์ พุทธิรักษา, ฟองคำ ดิลกสกุลชัย, ยาใจ สิทธิมงคล, ทศน์ ประสบกิตติคุณ, ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล

บทคัดย่อ : การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของโปรแกรมการสร้างพลังใจในผู้ดูแล
เด็กออทิสติกที่พาเด็กมารับการรักษาที่สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแล
เด็กออทิสติกที่มีอายุ 2-5 ปี จำนวน 74 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 37 ราย กลุ่มควบคุม 37 ราย กลุ่ม
ตัวอย่างได้รับการสุ่มเข้าแต่ละกลุ่มโดยคำนึงถึงเพศของเด็กและเพศของผู้ดูแล

กลุ่มทดลองได้รับการดูแลตามโปรแกรมการสร้างพลังใจในการดูแลเด็กออทิสติกเป็นเวลา 5 วัน
โดยผู้วิจัย ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามปกติจากพยาบาล โดยโปรแกรมการสร้างพลังใจประกอบด้วย
4 ขั้นตอน คือ การค้นพบสภาพการณ์จริง การสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ การจัดการกับสถานการณ์ และ
การคงไว้ซึ่งพลังใจ สร้างจากแนวคิดกระบวนการสร้างพลังใจและการรับรู้สมรรถนะของตนเอง ผลของ
โปรแกรมที่วัดในการศึกษาครั้งนี้คือ การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการดูแลเด็กออทิสติก โดยรวบรวม
ข้อมูลก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมสัปดาห์ที่ 4 8 และ 12

ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้สมรรถนะของตนเอง
ในการดูแลเด็กสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้
สมรรถนะของตนเองในการดูแลเด็กออทิสติกภายหลังสิ้นสุดโปรแกรมในสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 12 พบว่า
กลุ่มทดลองมีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า โปรแกรม
การสร้างพลังใจในผู้ดูแลมีผลให้การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการดูแลเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น และมีการคงอยู่
อย่างน้อย 12 สัปดาห์ ดังนั้นจึงควรมีการนำโปรแกรมการสร้างพลังใจในผู้ดูแลไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ
ในการให้ความช่วยเหลือผู้ดูแลเด็กออทิสติกวัย 2-5 ปี

วารสารวิจัยทางการแพทย์ 2006; 10 (3) 180-190

คำสำคัญ : การสร้างพลังใจ, การรับรู้สมรรถนะของตนเอง, เด็กออทิสติก, ผู้ดูแล

* วิทยานิพนธ์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย
ภัทรบูลย์ พุทธิรักษา R.N., D.N.S., Candidate มหาวิทยาลัยมหิดล
ประเทศไทย
ฟองคำ ดิลกสกุลชัย R.N., Ph.D., รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย
ยาใจ สิทธิมงคล R.N., Ph.D., รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย
ทศน์ ประสบกิตติคุณ R.N., Ph.D., ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาล
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย
ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล M.D., ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลจุฬาราชกุมาร
โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Hospital Quality under the

Jitsiri Khungern

Abstract:
improvement
staff capacity
to solve the
analysis, and
interviews of confere

human re-
improvement
and as the
training se-
improvement
did not re-
organizati-

the research
support to
establishes
of reflective
a new org-
years. The
work guide
satisfaction
quality im-

them great
improvement
sustainably

Key Words

Currently, soci-
are changing rapi-
The new constitu-
on increased decen-
reform as well as
reform has emph

Empowerment Program on Promoting Perceived Self-Efficacy in Caregivers of Autistic Children*

Patrabul Puttahraksa, Fongcum Tilokskulchai, Yajai Sitthimongkol, Tassanee Prasopkittikul, Dusit Liknapichitkul

Abstract: This study was a quasi-experimental pretest-posttest non-equivalent comparison group design, aimed to evaluate the effects of the empowerment program for caregivers of autistic children. The participants were 74 caregivers who took care of 2-5 years old autistic children at the Child and Adolescent Mental Health Institute, Rajanakarin. After being enrolled into the study, the participants were matched by caregivers' and children's gender and assigned to the experimental group (37 participants) or the control group (37 participants).

The experimental group completed the 5-day empowerment program which was administered by the researcher whereas the control group received only the routine treatment program. The empowerment program was composed of 4 steps: Discovering reality, critical reflection, taking charge and holding on through group process. The data was gathered at the pre-test and at the 4th, 8th and 12th week after the intervention program. The findings revealed that the experimental group had statistically significantly higher scores on perceived self-efficacy in care of autistic children than the control group ($p < .001$) and there was a statistically significant difference between the 4th and 12th weeks ($p < .05$).

The evidence from this study indicated that this program had effect on promoting perceived self-efficacy in autistic child care. The application of this program is suggested for all caregivers of 2-5 years old autistic children.

Thai J Nurs Res 2006; 10 (3) 180-190

Keywords: autistic children, empowerment, caregivers, self-efficacy

Background and Significance of the Study

Autism is a chronic disease related to the children's overall intellectual level and development of language skills, speech, communications, socialization with others, and bizarre pattern of repeated behaviors. The studies in the United States of America between the year 1996 and 1998 found that the ratio of autistic children was 3-4 per 1,000 children population¹⁻² which was approximately 10 times increased from the first survey in 1966-1973.³⁻⁴ The statistic from the specific hospital for autistic children in Thailand reported the increasing

* A dissertation for the degree of Doctor of Nursing Science, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, Thailand.

Patrabul Puttahraksa, R.N., D.N.S. Candidate, Mahidol University, Thailand.

Fongcum Tilokskulchai, R.N., Ph.D., Associate Professor, Faculty of Nursing, Mahidol University, Thailand.

Yajai Sitthimongkol, R.N., Ph.D., Associate Professor, Faculty of Nursing, Mahidol University, Thailand.

Tassanee Prasopkittikul, R.N., Ph.D., Assistant Professor, Faculty of Nursing, Mahidol University, Thailand.

Dusit Liknapichitkul, M.D., Director of Yuwahprasat Waithayopatum Hospital, Samuthprakarn province, Thailand.

of autistic child
1997, the numb
persons. At pres
who are waitin
the outpatient i

Because
disorders, autis
caregivers clos
would affect m
of both caregivi
several attempt
children such a
increase immu
behavioral the
therapy. The su
treatment is de
childhood ad
adaptation, be
members, espec
main and most

In Thailand
training to pare
autistic childre
the year 1996
children, found
of mothers wer
autistic children
not appropriate
danger and al
correspond with
children which
children did not
because they di
was not appropri
solving problem
to watch VCD
hyperactivity.⁵

It was evic
training is not su
to take care of a
and suitable to
autistic children